

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת תרומה

יורד ועולה

משה רבנו נצטווה לעשות כפורת – מעין מכסה לארון שבו היו מונחים הלוחות – ועליה לעצב שני כרובים. התורה מתארת איך יעמדו הכרובים:

"וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפְּרֹת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים" (שמות כה, כ).

מי הם הכרובים? חכמי הדורות פירשו שני פירושים:

א. הכרובים הם מלאכים, כלומר הכוח המחבר בן הא-ל לאדם.

ב. הכרובים הם דמויות של אנשים צעירים או אפילו תינוקות, בְּבֹאֵת הָאָדָם בַּהֲתַפְתְּחוֹתָיו.

כמובן ששני הפירושים גם יחד הם אמת לאמיתה; פרשייה זו מלמדת אותנו על טיב הקשר הדו-כיווני בין אלוקים לאדם:

בהיבט אחד הכרובים הם מלאכים, "פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה" כי הם קרובים לה', "סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת" משום שיש מחיצה בין האדם לאלוקים ואין האדם יכול לראות את אלוקים ישירות. "וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו" – כי הם מייצגים את הדין ואת הרחמים המקדמים את העולם רק כאשר הם פועלים יחד, "אֶל הַכַּפְּרֹת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים" – הואיל ועליהם להביא את דבר ה' מטה אל האדם, שבשבילו ניתנו הלוחות המונחים בארון.

אך הכרובים הם גם אנחנו, בני האדם המתפתחים וגדלים, ואצלנו התהליך פועל מלמטה למעלה. ראשית, "אֶל הַכַּפְּרֹת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים" – כלומר הכול מתחיל בקבלת המצוות, "וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו" – כי קבלת מצוות אמיתית צריכה לעורר בנו אהבה בין איש לרעהו. מתוך כך נזכה להתעלות ולהרחיב בתוכנו את החיבור הפנימי המהותי למצוות – "סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת", ואז נתעלה להיות "פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה", קרובים לה'.

שאול דוד בוצ'קו